

Ingezonden Berichten

CONTACT-COMMISSIE VOOR NATUUR- EN LANDSCHAPSBESCHERMING

door

Ir W. G. van der Kloot,
Secretaris der Commissie.

De Contact-Commissie voor Natuur- en Landschapsbescherming werd ingesteld naar aanleiding van de plannen tot bouw van een stuwbekken voor het opwekken van elektrische energie in het Geuldal in Zuid-Limburg. Het was de Commissie voor de Bescherming van de Wilde Flora uit de Nederlandsche Botanische Vereeniging, die op 20 Febr. 1932 vertegenwoordigers van een aantal organisaties, direct of indirect werkzaam op het gebied der natuurbescherming, bijeenriep om maatregelen te beramen om de voorgestelde ontluistering van het Geuldal te voorkomen. Daar het hier een object betrof van meer dan provinciale betekenis, leidde deze bijeenkomst tot de instelling van een nationale commissie. Reeds tijdens de eerste vergadering werd betoogd deze commissie een permanent karakter te geven daar te verwachten was, mede in verband met de uitbreiding van de werkverschaffing, dat in de toekomst wel meer uit nationaal oogpunt belangrijke natuurmonumenten in gevaar zouden kunnen komen. Op deze wijze ontstond, onder den naam van Contact-Commissie inzake Natuurbescherming, (sedert kort gewijzigd in de tegenwoordige), een, aanvankelijk zeer los, federatief verband tusschen een twintigtal organisaties.

Naast de kwestie van het Geuldal, die gelukkig van de baan is geraakt, was een der eerste belangrijke werkzaamheden van de nieuwe Commissie het verzenden van een motie met uitvoerige toelichting aan de Ministers van Binnenlandsche Zaken, Defensie, Economische Zaken en Arbeid, Financiën, Waterstaat en Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen. De voornaamste inhoud luidde:

„De Contact-Commissie inzake Natuurbescherming spreekt den wensch uit en dringt er bij de bevoegde autoriteiten op aan, dat het advies van wetenschappelijke, recreatieve en cultureele vereenigingen, of daartoe bevoegde personen, wordt gevraagd in alle gevallen, waarin door of met steun van de overheid werken worden beraamd of bemoeiingen worden overwogen, welke tenuitvoerlegging het karakter van het Nederlandsche Landschap zou aantasten of wijzigen”.

De hier uitgesproken wensch werd, voor wat betreft de Departementen van Sociale Zaken, Economische Zaken en Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, eerst vervuld door de Natuurbeschermingsbeschikking van 2 April 1940, waarbij bepaald werd, dat genoemde Departementen geen cultuurtechnische werken zullen uitvoeren of hieraan, in welken vorm ook, hulp verlenen, zonder dat verklaard is, dat hiertegen uit een oogpunt van natuurbescherming en landschapsschoon geen bezwaar bestaat. De beoordeeling werd opgedragen aan het personeel van het Staatsboschbeheer en een Centrale Commissie voor Natuurbescherming. Het heeft dus acht jaar geduurd, alvorens deze regeling werd getroffen, waarvan intusschen afgewacht moet worden, hoe deze in de practijk zal werken.

De taak van de Commissie is in den loop der jaren steeds in omvang

